

İlk insandan bugüne dair semavi sahifeler ve diğer bilgi kaynaklarıyla oluşmuş bir tarihi birikime sahibiz.

Başlangıçtan bu güne dikkat ettiğimizde 2 uçta ki insanlardan bahsediyor tarih.

En iyiler ve en kötüler.

İnsan; meleklerden farklı olarak bir yönüyle iyiliğiyle melekleri geride bırakan eşrefi mahlukat; diğer yönüyle kötülüğüyle şeytanlara külahı ters giydiren esfeli safilinde bir varlık.

Yüce Allah'ın imtihan için hazırladığı bu film platosu olan fani dünyanın, yine Allah'ın

senaryosunu yazdığı sonuçları itibariyle en önemli filmde hangi rolü oynayacağını insan seçiyor.

“Dünya yaşayışı, ancak bir oyundan, bir eğlenceden ibaret. Âhret yurduysa çekinenlere elbette daha hayırlı. Hala mı aklınız ermeyecek?” En’am, 6/32.

Film platosunu tanımak ve senaryoyu değerlendirmek için 15 yıllık bir süre veriliyor insana.

Rolünüzü kendiniz platoya ve senaryoya bakıp seçiyorsunuz.

Ya tarihte/filmde kıyamete kadar devam edecek bir rol seçiyorsunuz.

Ya da figüran olmayı kabul ediyor, filmde kısa süre kalıp platoyu terk ediyorsunuz.

Cem Yılmaz’ın Kurtlar Vadisi dizisinde oynaması gibi!

Cem Yılmaz, “Kurtlar Vadisi dizisinde ben de oynadım, acemi olduğum için dizi çekimine girer girmez o kadar hızlı vuruldum ki, bu yüzden beni göremediniz” esprisini yaptığı gibi bir silik, kayıt dışı bir hayat.

Süre sonunda hangi rolü alacağı, hangi kostümleri giyeceği, hangi sözleri, replikleri söyleyeceğini seçiyor ve başlıyor rolünün hakkını vermeye.

Filmdeki rolü sona erdiğinde yönetmen hazırladığı ölüm sahnesiyle insanı filmin dışına çıkarıyor.

Peki tarih kimi kaydediyor?

Filmin baş rol oyuncularını tabii ki!

Baş rolde oynayanlar filmin sonuna kadar(kıyamete kadar) filmin içerisinde yer alıyorlar.

Zira başrol oyuncularını ölürse film sona erer.

İşte gerek iyilikte başrolü oynayan (enbiya, evliya ve salih kullar) gerekse kötülükte başrolü oynayanlar (firavun, nemrut, ebu cehil v.b. zalimler) kıyamete kadar filmdeki rollerini oynuyorlar.

Aradan asırlar geçti ama biz hemen her gün Hz. Adem'den, Habil'den, Nuh'tan, İbrahim'den, Musa'dan, İsa'dan v.b. Peygamberlerden ve Peygamberimizden(selam olsun onlara) hayırla bahsettiğimiz gibi;

Kabil'den, Kenan'dan, Firavun'dan, Nemrut'tan, Şeddat'tan, Calut'tan, Karun'dan, Ebu Cehil v.b. lerini lanetle anıyoruz.

O halde bu kısa tarihi filme tefekkürle baktığımızda bize düşen nedir?

Filmin en iyi karakteri olarak başrolde oynama çaba ve azmi ile yaşamak.

Kıyamete kadar bizi filmde iyi olarak bahsettirecek rolü kapmak.

“Tarihi Allah yazar; Biz sadece nerede duracağımıza karar veririz” der Aliya İzzetbegoviç.

O halde yarın çok geçmeden, senin rolün burada bitiyor, sana silik bir ölüm(filmden çıkış) sahnesi hazırladık sözünü duymadan rolümüzü gözden geçirelim.

Rahmet, şefkat ve merhamet sahibi yönetmen gayret edersek bize bugünkü rolümüzden daha iyisini verir, hatta başrolü oynama imkânımız bile var.

Yeter ki biz biraz daha gayret edelim, oyun performansımızı her gün biraz daha yükseltelim.

Tarih akıyor, film devam ediyor, süremiz her geçen an azalıyor dostlar!

Neredesiniz?

Ne düşünüyorsunuz?

Rolünüzden memnun musunuz?

Aynı role devam mı?